

Fraqreiðing frá lögmanni 1992

Fleiri ferðir i hesi oldini - og serliga i triatiarunum og fimtiárunum - voru búskaparkreppur um allan heim við herjandi arbeiðsloysi og vinnulivstroti.

I sjeytiárunum kom aftur olag á heimsbúskapin, og eru trupulleikarnir bara øktir öll áttati- og nitiárini, soleiðis at nu eru meira enn hálvthundrað milliónir menniskju arbeiðsleys bara i Europa. I USA er ikki mætari fyri ikki at tala um triðja heimin, har nögvastaðni valdar beinleiðis neyð og hungur, m.a. ti at ongar sosialar skipanir eru, sum kundu bött um.

Onki land, heldur ikki stóru og riku idnaðarlondini, er sloppið undan avleiðingunum av hesi seinastu kreppu, sum serliga gjørði vart við seg hin dagin, tá ið virðisbrævamarknaðirnir um nærum allan heim fóru um koll. Eisini lond, sum vanliga hava megnað at skákað sær undan arbeiðsloysi - t.d. Svøriki og Ísland - hava i løtuni ilt við at fóta sær i hesum vandamáli.

Tað er sagt fleiri ferðir fyrr, at búskapargongdin i Føroyum stóran part av hesari tiðini hevur verið øvuugt henni uttan um okkum - serliga i seksti-, sjeyti- og áttatiárunum; men i løtuni hava vit so nakrar av hesum somu trupulleikum at dragast vit, og draga teir vaksandi arbeiðsloysi i kjalarvørri.

Búskaparviðurskifti

Álvarsamasti trupulleiki okkara er litla rávørutilfeingið, og tað kenst serliga meint i løtuni, nú ið stovnarnir undir Føroyum eru serliga veikir. Hetta bøtist bara við frægari gagnnytslu og virðisøking og at sýna hugflog til at finna aðrar vinnuvegir.

Ein bati - fyribils - er at keypa fisk til virkingar i Føroyum; men veruliga loysnin verður bara rokin, um vit megna at loysa úr hafti tað meirvirðið, ið er innilæst í okkara dygdarrávøru, bæði feskari óviðgjördari og viðgjördari til hægri virðisstig,

tá ið hon beinleiðis rökcur sjálvum brukaranum.

Tað, at vit vita, at okkara ravøra goymir sørri virði, er ein fortreyt, vit hava fram um aðrar, íð eru í slikum búskapar-trupulleikum og vit.

Stóra nettoskuldin til útlond er annar høvuðstrupuileiki, um vit kortini nú virka okkum burturur. Gjaldsjavnaavlopið í 1991 gjördist heilar 414 mió. kr. og merkir hetta, at skuldin minkaði. Tó ikki sama tal - tí kurstap er staðfest - men samanlagt minkaði skuldin 325 mió. kr. til 8.192 mió. kr. Fyrstu ferð i 20 ár hava vit niðurgoldið skuld okkara.

Gongdin higartil í ár talar fyri einum gjaldsjavnaavlopi eisini í ár, höast neyvan so stórum sum í 1991, tí útflutningurin er lakari og innflutningurin storrri - íð hvussu so er í tölum, nú skrásetingin er neyvari. Tollinntökurnar benda tó ikki á, at innflutningurin veruliga er farin at vaksa aftur.

ENN ER OV TIÐLIGA AT META UM ENDALIG ÚT- OG INNFLUTNINGSTÖL I 1992 ELLA UM NIÐURSKRIVINGINA I LÁNUM UTTANLANDS, HON ER TENGD AT AFTURGJALDINGARFØRLEIKANUM HJÁ PRIVATUM VINNUVIRKJUM OG AT ENDURFIGGINGUM VIÐ EIGARASKIFTI I VINNUNI; MEN NIÐURSKRIVINGIN AV PRIVATARI SKULD VERÐUR RÆTTLIGA STÓR I ÁR.

Almenna skuldin minkar ikki í ár, m.a. tí at enn verða nøkur veðhaldsutlegg at figgja við lántæsu, og likviditetsstøðan sum heild - serliga tann hjá peningastovnunum - leggur trýst á hitt almenna um at útvega likviditet til samfelsraksturin.

Vandin fyri, at privat skuld varð flutt í landskassan, var sera stórur við teim stuðuls-, veðhalds- og kredittsýringsskipanum, vit høvdu sjeyti- og áttatiárini. Almenna skuldin er ti vaksin úr 447 mió.kr. í 1987 uppi 2.187 mió.kr. í 1991.

Kunnu vit komandi árini minka skuldina munandi, fer hitt almenna kortini at kunna greiða eina nakað storrri lánsbyrðu enn nú. Her

veldst to um, um malsetningur landsstyririsins at venda rakstrarhalli landskassans til avlop, verður rokkin. Hetta eydnaðist ikki i 1992. Figgjarlögın fyrí 1992 hevði 92 mió. kr. í halli; men higartil í ár hava inntøkur landskassans ikki staðið mat, og einstakar utreiðslur vorðnar stórrí. Tiltök til at halda hallinum forsvarliga vorðu ti sett í verk í mai, tá ið nakrar utreiðsluskerjingar og inntøkulögir voru samtyktar.

Arbeiðsloysið

Ov litið ravørutilfeingi og skuld til útheimin kunnu gerast upp í tóllum ella tøkniligum frágreiðingum, men avleiðingin fyrí hin einstaka føroyingin og vælferð hansara - ella tey okkara, sum meinast verða rakt - ikki kann verða fulllyst í tórum um nytslu, inntøku og utreiðslu ella möguleikar til at taka hjá ti einstaka.

Kortini er ongin ivi um, at hitt mest ørkymlandi vandamálið er tað sama sum hjá grannum okkara: **Ov stórt arbeiðsloysi.** Óll politisk og onnur tiltök mugu ti minka um hetta og økja virksemið aftur, tó ikki avlaga búskapin so, at áliðið uttanlands á, at vit megna at virka okkum burtur úr verandi støðu, fýkur.

Hetta er trupul malsetningur, ti tiltök viðvikjandi gjaldsjavna, landskassahalli, ilögum og virksemi oftast hvört sær roynast a einum øki, men hava øvugta avirkana hini. Ti kann malið um allan búskapin i javnvág ikki sleppast úr eygsjón eina lótu.

Minkaða virksemið á ymsum økjum er lýst í fylgiskjölunum og frágreiðing frá búskaparráðnum, men tiltökini øki fyrí øki verða fráboðað í hesi frágreiðing mini.

Eitt hitt tydningarmesta í strembanini at útvega flestum hondum arbeiði er, at hugsjónin um at fleiri herðar mugu bera, ti teir bera betri og meiri enn færri, ikki verður slept, ella við ørum orðum, at solidariteturin, sum er íbygdur öllum vælferðarsamfelögum, framvegis verður verandi.

Tiverri er tað enn ein minniluti av føroyingum, sum ber meginpartin av byrðunum av trengru tiðunum. Hin stóri meirilutin hevur enn ikki merkt broytingarnar.

Sannleikin er, at tóku vit sll okkara part, kundu vit slept orðinum kreppa og heldur talað um eina minking i framlopi føroyinga. So sterkt er kortini hetta samfelag. Men sum er, kenst hinum arbeiðsleysa støðan nivandi og vonleys. Landsstýrið hevur ti roynt at fáa fleiri fakbolkar at tola eitt litið nos beint nú, men undirtókan er enn ivasom.

Vit verða framhaldandi i lóggavu og á annan hátt at virka fyri, at byrðarnar gerast lettari, ti tær verða lagdar á fleiri herðar.

Arbeiðsloysið var vorðið munandi, tá ið henda samgongan tók við, og tað er munandi enn; men vit mugu av øllum alvi forða fyri, at tað gerst varandi og soleiðis eins og i fleiri londum gerst eitt búskaparpolitiskt stýringaramboð.

Lóggávan um arbeiðsloysistrygging er eitt stig rætta vegin; men skatta- og avgjaldslóggávan kann gerast munin rættvisari og helst geva størri ikast til samfélagsraksturin, gó at hin einstaki ikki kennir hetta tyngri.

Figgjarlögarkarmurin má innan alt ov drúgva tið rúmkast nakað aftur, helst einar 2-300 mill.kr., og virksemið, sum verður rikið í honum, verða samskipað betur, munadyggari og biliðari.

Nýggj tolllög tók við 1. februar, og uppskot til lög um meir-virðisgjald er lagt fyri tingið. Slik lóggáva samsvarar avgjaldsskipanunum i øðrum londum, og hon viðkar samstundis skattagrundarlagið, og gevur helst inntøkur frá fleiri borgarum enn ájur. Soleiðis verða möguleikar at broyta personsskattskipanina á vegis eini bruttoskattaskipan skaptir.

Rentuskattaskipanin er broytt frá ognarskatti til lágan skatt av rentuni. Eisini her er skattagrundarlagið viðkað.

Ilögurnar i attatiárnum hava fíngið mangt skotis fyrir bögvin, og rætt er, at tær voru einar 300 mio.kr. ov storar hvort árið. Hetta vistu figgjarfröðingar og politikkarar alla tiðina a.

Men at føroyingurin ikki hevur havt storar fyrimunir av hesum, er alt annað enn rætt. Allir føroyingar hava notið gott av teim, m.a. ti vit sluppu undan ti arbeiðsloysi, sum herjaði aðrastaðni hesi ár. Arbeiðsloysið kom ikki til okkara fyrr enn 10-15 ár seinni enn a meginlandinum, og hóast fleiri skip aftur eru mist av landinum, eiga vit enn vinnutól, sum nögv betur enn fyrr seta okkum fór fyri at troyta nýggjar möguleikar, tá ið slikir möguleikar gerast tókir.

Litið hevði verið at gjört í Barentshavinum, í Irmingerhavinum ella a heilt djúpum vatni i útsynning ur Føroyum, attu vit ikki hesi valaför at farið við nu.

Valið imillum 10 ár við arbeiðsloysi og einum niðurslitnum vinnutóli meira enn 10 ára gamalt og so støðuna nú vit kortini hava möguleika at basa arbeiðsloysinum aftur eftir 2-3 árum afturat, ti vit eiga vinnutól, eigur at verða havt í huga, áðrenn alt okkara samfølag, okkara politisku skipanir og okkara möguleikar verða lastað i sand og øsku. Tá valdu føroyingar støðuna, sum var i attatiárnum, heldur enn 10 ára arbeiðsloysi. Rentur og avdrattir av almennum lánum eru kortini ikki hægri enn 300-350 mió. kr. árliga, og fevna eisini um öll ilögulán i attatiárnum, har hitt almenna útbygdi munandi.

Landsbankin

Lógin um landsbankan er broytt, og viðtökurnar eru eisini broyttar. Samstarvsavtala millum landsstýrið og landsbankan er gjørd. Veruliga virksemið landsbankans kann byrja nu. Umframt at virka sum lánsútvegari til landskassan - hetta hevur landsbankin gjört seinastu 4 árin - fer hann at vera bankasamband landskassans og eisini at hava samskifti við privatu peningastovnarnar. Herumframt fer landsbankin at gera samfelagsligar gjaldføriskann-

ingar og ráðgeva og samskipa uttaniandslántøku hjá almennum myndugleikum og stovnum, iroknað kommunum.

Fiskivinnan

Eitt av stórmalunum landsstyrið hevur fyri sær, er at medvirka til at byggja upp aftur fiskastovnarnar undir Føroyum, so at støðuga úrtøkan verður 100-120.000 tons av virðismiklum botnfiski í staðin fyri tey uml. 80.000 tonsini, sum tykjast verða úrslitið i ár, mett eftir veiðutölunum fyrru helvt i ár.

Fesfkiskaveiðan undir Føroyum hevur verið munandi minni enn i 1991. Minni fiskiskapur undir Føroyum og 3.000 tons minni i kvotu undir Íslandi merkja avreiðingarnar til føroysku virkini fyrstu 6 manaðirnar i ár. Avreidd eru 37.500 tons ella 14.000 tons minni enn i 1991. Hetta svarar til 27% afturgongd i føroysku avreiðingunum. Fremmand skip hava avreitt 4.200 tons og nakað av frystum fiski er eisini keypt.

Húkaflotin og partolararnir hava størstu afturgongdina. Harafturimoti hevur roynst frægari hjá djúpvatnstolarunum.

Telefonuppboðssølan hevur roynst hampuliga væl hjá skipunum. Seld eru 15.200 tons fyri 125,6 miø. kr. ella 8,27 kr/kg. i miðal. Uppboðssølan fer helst at umsita 35-40% av øllum avreiðingum.

Hægstu prisirnir voru i mars, tá ið fiskasølur ávaraðu um, at teir voru ov høgir, tvs. 9,13 kr./kg.; men hava síðani prislækkingu verið á marknaðinum, og innflutti fiskurin hevur minkað um hugin at bjóða á uppboðssøluni.

Einki er yvir at dylja at ein ávis móttøða hevur verið at fåa uppboðssøluna at virka fritt. Serliga virki, sum hava skip knytt at sær, hava mælt imoti. Arbeitt verður við at skipa fyri veruligum uppboðssølum, har keyparin kann skoða fiskin á gölvinum.

Hetta fer at økja um friu kappingina um fiskin og gevá betri

möguleikar hjá keyparum at keypa þust tað slag, og tær nøgdir og støddir, sum tørvur er a. Meiri fæst burturur teimum fiskaslogum, sum koma i smærri nøgdum, og at möguleikarnir fyri servirkani til serligar marknaðir batna, og fleiri fáa möguleika at keypa.

Veiðuorkan

Litil ivi er um, at veiðuorkan er ríkiliða stór til 100-120.000 tons undir Føroyum. Færri før høvdu borið seg betur, og stovnar-nir voru frægari vardir; men spurningurin um at minka flotan er ikki, og hevur ikki verið, einfaldur at loysa.

Skulu hesi mongu skip veiða alt arið undir Føroyum? Ella skulu vit við legudögum, stongdum leiðum og øðrum tiltökum trysta tey út av Føroyaleiðunum til tess at troyta möguleikarnar, har eru? Næstan 2.000 tons av upsa eru ófiskað i Norðsjónum og litil roynd í dýpinum vestanfyri og als ongin eftir fiskaslogum, eitt nu fransar hava veitt (búrfiski, stinglaksi, hávi o.ö.).

Ringir spurningar at taka støðu til. Ti tað er torfört at greina út, hvussu vánaliga støðan i toska-, hýsu- og øðrum stovnum, veiðutryst og náttúrufyribrigdi eru samantengd.

Men hóast vit ikki vita, um orsókin til minkandi veiðu er ovfisking ella bara gongdin i nattúruni, er niðurstøðan i báðum fórum helst, at veiðufloti og virki eiga at vera stillað eftir einum rimiligum miðalúrsliti i longri tið. Er náttúran korg, eru eisini grundir at drýggja árgangir av botnfiski.

Tiltökini at fáa fiskastovnarnar aftur á føtur hava serliga snúð seg um friðingar i gytingartiðini og legudagar. Roynt verður eisini at draga inn veiðuloyvi til idnaðar- og botnfiskaveiðu, serliga hjá trolarum, har tað ber til at fáa teir i aðra vinnu.

Koma nyggir veiðumöguleikar, eitt nu eftir havtasku, búrfiski og øðrum fiskaslogum, eigur fyrst at verða kannað, um skip, sum hava veiðuloyvi til botnfiskaveiðu, eru nýtilig til henda fiskiskap, og um ánararnir eru ahugaðir at lata frá sær botnfiskaloyvið

heilt ella lutvist afturfyri loyvi til nyggja veiðu.

At flyta inn skip til slike möguleikar kemur í aðru röð; men sjálvandi er í ávisum fóri neyðugt at útvega skip, táknaði skip ikki eru í flotanum; men verður hetta í flestu fórum til möguleikar á öðrum leiðum ella lítið troyttar stovnar t.d. í "joint venture" við aðrar, ella til svartkjaft, lodnu og rækjur.

Vert at nevna Skálfjall (nú Beinir). Vit hava eitt nymótans skip, íð hevur nógvar möguleikar. Veiðan í Irmingerhavinum er gott dömi, og eiga vit í komandi ári at gera meiri burturur við teim stóru trolarunum. Hugsað verður um at steingja veiðuna í Barentshavinum avisa tið, so teir kunnu fara í Irmingerhavið.

Landsstýrið hevur eisini goðkent ætlan, har vit fara at hava ein nymótans frystilinubát, íð annars hevði farið av landinum, og kunnu vit við hesum økja um fiskiskapin í altjóða sjógví.

Ætlanir eru eisini um at lata djúpvatnsskipini royna aðrar leiðir, so trýstið á grunnarnar minkar, og er landsstýrið sinnað at loysa hesi mál.

Royndir at fáa skip til fiskiskap á fjarleiðum hava annars ikki hepnast væl, hóast landsstýrið hevur latið nakað av stuðli. At kalla eingi uppskot eru frá vinnuni og torfört er at útvega neyðuga figging at fara at veiða á fjarum leiðum.

Landsstýrið heldur, at tað fer at eydnast at minka passaliga um veiðuflotan - serliga trolarapartin - sum roynir eftir botnfiska-stovnunum, og at hetta saman við friðingum og legudögum, fer at tryggja, at tilfeindi og veiðufloti samsvara.

Peningur er ikki settur á figgjarlögina til upphøgging, men landsstýrið hugsar um at útvega sær heimild at keypa skip á tvingsilssølu, so veiðuloyvini verða færri.

Arbeidið á okkara fiskavirkjum er ikki minkað so nogv, sum

føroysku avreiðingarnar kundu bent a. Hetta kemst av, at munandi nøgd av fiski - sum nevnt - er keypt uttanlands, fesk eila fryst.

Hetta er gott iskoyti og av stórum týdningi i eini tið, har vinnumöguleikarnir eru fáir; men to mugu vit sanna, at iskoytið til tjóðarurtökuna frá innfluttum fiski bara er ein fjórðingur av iskoytinum frá fiski veiddum við føroyskum skipum. Men tá ið virkini hava fingið betri kunnleika til at keypa fisk uttaneftir og prisir og góðska samsvara betur, kann hetta gerast munagott iskoyti og tryggja, at orkan á virkjunum verður betur nýtt.

Veiðumöguleikar aðrastaðni enn á landleiðini

Fiskivinnusamráðingarnar oktober-januar fördi ikki til stórar broytingar í veiðumöguleikum, Barentshavið og Island undantíkin.

Íslendingar kravdu - av stoðuni i íslendska toskastovninum - rættilega stóran niðurskurð í føroysku kvotuni og minkaði hon 3.000 tons. Roynt varð aftur í ár at fáa betri javnvág í sáttmálan av at bjóða íslendingum svartkjaft, makrel og sild. Sild og makrelur gjördust partur í sáttmálanum.

Veiðan eftir lodnu í grónlendskum og íslendskum sjógví sveik veturin 1991-1992. Nú tykist möguleiki verða at keypa 11.500 tons frá grónlendingum, ið kunnu verða fiskað í íslendskum sjógví, og 10.000 tons kunnu verða fiskað undir Eysturgrónlandi (EF-býti).

Væksturin í toska- og hýsustovnunum í Barentshavinum heldur fram, og Føroyar fingu sin prosentvisa part av vækstrinum. Tað gevur øktar veiðumöguleikar hjá verksmiðjutrolarunum. Samráðingar hava júst verið millum Noreg og Russland at vaksa toskakvotuna í ár; men eingin avgerð er tikan um okkara part í hesum vækstri. Möguleiki skuldi verið fyri 1.500 tonsum.

Landsstýrið hevur stuðlað royndum fyri samstarvi millum føroysk og russisk felög, m.a. við tí fyri eyga at utvega eyka kvotu. Eisini hava samráðingar verið um 3.000 tons eyka av toski frá russum. Hesar samráðingar eru ikki lidnar enn.

Lodnukvotan í Barentshavinum í ár var ríkiliða stor, og biðað verður eftir, hvussu lodnufiskiskapurin verður í heyst.

Russland kundi ikki lata toskakvotur í Eystursjonum í ár. Landsstýrið tók ti samraðingar upp við tey try Baltisku löndini. Rammusáttmálar voru gjördir við Estland, Lettland og Litava, og kvotur eru tókar. Fiskiskapurin er tó sera vánaligur í lötni; men möguleikin verður kortini at vera varðveittur.

Kvotabytið við EF er at kalla óbroytt í 1992. Við batnaðu avtaluni um makrel við norðmenn og lodnu við russar og norðmenn, er sáttmalin grundarlag undir batnandi útliti hjá notaflotanum. Hann hevði gott ár i fjør, og helst fær hann betri úrslit í ár.

Veiðumöguleikarnir á Flemish Cap eru teir somu í ár sum i fjør; men veiðan er sera vánalig, helst av sponsku og portugisisku ovveiðuni. Tó ljóðar, at ein góður argangur er á veg. Tað er ti alneyðugt at fáa semju um eina eftirlitsskipan á NAFO-økinum, sum forðar fyri, at sögan endurtekur seg, og skip úr Spania og Portugal fiska stovnin upp. Semja er í ár gjörd við tey skip, sum hava veiðuloyvi á Flemish Cap, at tey skifta um 750 tons av toski við grónlendsk skip. Möguleiki er so fyri 3 veiðuloyvum í Eysturgrónlandi hjá hesum linuskipum, og grónlendingar kunnu so veiða 750 tons á Flemish Cap.

Stongd øki og nögv hjáveiða við Svalbarð gav trupulleikar í vár; men tað eydnaðist at fáa semj: við Noreg um at lata uppaftur.

Grónlendska heimastýrið hevur arbeitt við eini ætlan um at steingja Eysturgrónland fyri rækjuveiðu seinna helming í 1992. Landsstýrið visti á, at hetta kann ikki galda føroysk skip, uttan at samraðingar hava verið.

Kvotuumbýti er nú vorðið so fastur tóttur í samvinnu landa millum, at landsstýrið ikki væntar tær stóru broytingarnar komandi ár.

Stuðulin til fiskivinnuna

Fyrra hálvar hevur lönjavningargrunnurin goldið 106 mill. kr. ut. Størsti parturin var kilostuðul - heilar 66 mill. kr. ella 62%, og 39 mill. kr. ella 37% eru goldin sum inntökutrygd til fiskimenn. Harumframt var 1 millión útgoldin í eygleiðarastuðli til skip, sum royndu í kanadiskum sjögvi.

Arbeiðið at broyta ella leggja fiskivinnustuðulin um, heldur fram. Ein politisk nevnd arbeiðir við málinum, og hevur biðið um ummæli frá vinnuni og serkønum. Í sambandi við frihandilssáttmálarnar hava EF og EFTA sett kröv um broytingar í stuðulsskipanini. Tey hava tað sjónarmið, at skal frihandil vera við fiskavörum, skulu ongar kappingaravlagandi skipanir vera. Politiska nevndin skal greiða, hvørjar stuðulsskipanir eru gagnligar í samfelagsbúskapinum og ikki kappingaravlagandi. Setningurin er at rökka endaligum ürsliti í heyst.

Skipanin við fiskivinnuráði og fiskivinnustarvsnevnd hevur heldur ikki virkað seinasta árið. Landsstýrið fekk viðhald i rættinum, at lógin um fiskivinnuráð er rætt umsitin; men malið er kært. Landsstýrið hevur tí i týðandi málum sett seg beinleiðis í samband við vinnufelögini, sum seta limir í fiskivinnuráðið og kallað ráðið inn. Samraðingar verða tiknar upp við felögini at finna fram til, um lógin um fiskivinnurað eigur at verða broytt.

Alivinnan

Útflutningsvirðið í alivinnuni í fjør var 545 mió.kr., og nøgdin góð 17.000 tons. Í ár verður tonsatalið helst nakað tað sama. Við prisøkingini í seinastuni verður útflutningsvirðið helst hægri enn í fjør, og sostatt gott ikast til føroyksa samfelagið.

Smoltütsetingin í fjør var 8 mió. sammett við 6 mió. fyrra árið. Komandi ár verður tó ikki meir tikið, ti trupulleikarnir hava verið stórir í ár. Flestu støðirnar voru fyrir stórum felli, og stórir trupulleikar hava staðist av lúsini. 54 alistøðir voru í fjør og fyrra árið.

Í ár hava 28 alistøðir sett millum 4 og 5 mió. smolt ut. Tó at so nögv minni smolt er sett út, verður roknað við, at tíkin verða 15.000 tons í 1994. Av tí at minni verður tikið á aliøkjum, sum eru, og alt verður longri út móti havi, fæst betri vökstur, færri sjúkratilburðir, og tí munandi minni virkiskostnaður.

Alivinnan í Føroyum hevur havt nögvar trupulleikar í síðstuni, og nögv eru trotabúgvini. Sama er í grannalondunum. Fortreytirnar eru ti broyttar, og menn eru farnir at hugsa ørvísi. Landsstýrið kannaði tí fóroysku alifirðirnar, heilivágnytslu, smoltútseting og aðrar umstøður árin 1985-1991, eins og tað útvegaða korttilfar yvir egnað aliøki. Kanningin visti, at vit áttu at hapt 25-30 alistøðir á aliøkjum, sum nú eru. Skal sum mest fáast burturur, átti hvør alistøð at hapt try øki at skift imillum.

Reint vatn og reinur sjógvur hava alstóran týdning í alingini. Neyðugt er tí at visa keyparalondunum á, at tað er reint, har ið fiskur okkara verður aldur. Ti eru 30 alistøðir hóskandi á aliøkjum, sum nú eru. Men vit eiga at hava fleiri støðir enn hesar 30, og er tí neyðugt at royna nýggjar leiðir við störri umskifting. Landsstýrið fer tí at gera streym- og aldukanningar og merkja upp, hvar ið tað tøkniliga er möguligt at ala, so teir, ið dirvi hava, fáa möguleika so hvört tøknifrøðin mennist.

Almenna fiskasjükutnastan hevur nú tveir fiskasjükudjóralæknar, er betur før fyri at nögta tørvin hjá alarunum, og kann fara undir fyrabyrgjandi arbeiði. Útlit eru fyri, at tamarhald fæst á laksalúsini, ið hevur verið alivinnuni til stóran bága. Nýtt evni (brintyvirilta) verður nú nýtt, og tað hevur fleiri fyrimumir; eitt nú verða vatn og sjógvur ikki dálkað, og afturhaldstiðin er sett niður úr 14 dögum í 1 dag.

Alarar í Noregi, Skotlandi, Hettlandi, Írlandi og Føroyum hava í seinastuni fyrireikað eina samskipan á marknaðinum fyri at fáa samsvar imillum eftirspurning og tað, ið útflutt verður, v.ø.o. at byrgja fyri ovaling og prisfalli. Landsstýrið stuðlar skipanini og hevur samtykt at leggja uppskot fyri tingið um aligrunn,

ið kann tryggja prisini. Vinnuni eru játtaðar 500.000 kr. i ár, so skipanin saman við hinum alaralondunum fæst at virka. Politisku myndugleikarnir i hesum londum taka undir við ætlanini og ætla at sleppa undan trupulleikunum a laksamarknaðinum.

Samanumtikið eru utlitini ikki so døpur, sum mangur mælti fyrr i var. Vónandi gerst aligrunnurin ikki snælda, sum henda lutfalsliga stuðulsfria vinna kann draga sær studning uppá. Tá er meira mist fyri minni.

Ídnaður og handil

Ídnaðurin stendur fyri storum avbjoðingum. Krövini til kappingarföri herðast, og vinnan skal laga seg til nyggjar kappingartreytir, javnsettar teim i øðrum londum.

Við nyggju tolllögini fingu mestsum allar vørur ur EF tollfrælsi; men GATT-viðurkendur tollur varð lagdur á vørur úr øðrum londum. Gomlu innflutningsgjöldini galda tó árið út, og tollurin fyri týdningarmestu vørurnar úr EFTA-londum er undir samráðingum fyribils frásettur. Henda fráseting ("suspensión") fellur burtur 1. september i ár, ti tá hava vit eins góðan handilssáttmála við flestu EFTA-londini og sattmalan við EF.

Arið 1992 verður tillagingarar, og flestu av teimum gomlu skipanunum eru framvegis í gildi við ávisum lætta hjá vinnuni, Innflutningsgjöldini á maskinum og ilögutólum, sum falla burtur 1. januar eru minkað ella strikað, at virki ikki skulu biða við ilögum, til meirvirðisgjaldið kemur 1. januar.

Meirvirðissjaldsskipanin leggur avgjald á nýtsluna, har skipanin, ið er, í nógvum fórum leggur tað á vinnuna. Virkini verða at krevja avgjaldið inn og avrokna við landskassan, men skulu ikki bera avgjald av vinnuni. Skipanin lættir um útflutningsvinnuna og landsumsitingina, men krevur, at landið ikki stuðlar feroyskari vinnu við lægri avgjöldum, ið skattaborgarin umvegis ber. Landsstyrinum er greitt, at nøkur av teimum smáu

virkjunum og fleiri av teimum, sum serliga hava livað av muninum i innflutningsgjaldi á ravøru og lidnari vøru, fáa trupulleikar av broytingunum, og summi megna ikki at standa seg, fáa tey ikki tolllætta ella stuðul. Men hetta eru so treytirnar fyri, at okkara vørur sleppa undan tolli aðrastaðni.

Fyri heimaidnaðin liggja trupulleikarnir í ti sera veika heimamarknaðinum. Heimamarknaðurin fer ikki at vaksa aftur, fyrr enn útflutningurin hevur ment seg munandi. Tað er ti sjálvsagt, at landsstýrið leggur mesta dentin á at stimbra útflutningsvinnuna og at eggja til, at tað besta fæst burtur úr henni.

Vørumerningarlögirnar fra 1991 og 92 um stuðul til arbeiðsskapandi tiltök á landi hava roynst væl og stimbrað ilögur og virksemi á fiskavirkjum. Tær hava verið galdandi eitt ár í senn, og ein lög fyri 1993 fer eins og hinár at stuðla fortreytunum at gera meirviðgjördar vørur til kræsnar marknaðir.

Fiskiidnaðurin hevur góðar útflutningssømdir i nýggja EF-sattmalanum, bæði fyri fullvirkaða vøru, ta óvirkaða og hálvvirkaða vøru, og handilssáttmálín við EFTA er ikki verri. Fylst hevur verið á, at kvoturnar til EF fyri fullvirkaða vøru hava verið ov smaar, og at tað ikki eydnaðist at fáa sersømdir fyri triðjalandsfisk. Í samraðingunum við EF gjørdi landsstýrið nögv burturur ti at fáa so stórar kvotur fyri fullvirkaðar fiskavørur sum gjørligt og at kunna hækka kvoturnar við samraðingum í felagsnevndini. Íetta fer at bera til og hevur sera stóran týdning, ti fullvirkaðar vørur fáa frægasta prisin og bera við sær fjølbroytt arbeiðsskapandi virksemi í landinum.

Tað, sum okkara fiskifloti fiskar, eigur at verða avreitt og arbeitt i Føroyum til vøru, lidna á borðið um til ber. Fesk, isað vøra eigur bara at verða útflutt til sera høgan pris til brukaran beinleiðis og ikki til meiri virkingar á meginlandinum. Tað er at fegnast um, at tann parturin av veiðuni, ið verður góðskaður á landi, veksur skjótt, og at royndirnar í fiskiidnaðinum at gera framkomnar borðbærar vørur eru komnar so langt áleiðis, at tær

fyrstu helst fara a marknaðin i heyst.

Skipasmiðjurnar hava tiverri ikki megnað at fingeð sattmalar um nybygging, hoast figgjarligu fortreytirnar eru av teimum frægastu i vesturheiminum. Harafturimoti veksur umvælingarárbeidið fyri eystureuropeisk skipafelög, og roknað verður við støðugum arbeidið i vinnugreininini eitt ar fram. Útflutningurin av tøknifrøði i fiskivinnuni er alsamt vaksandi, og nogvar samráðingar eru um nýggjar sattmalar.

Nýggju handilsáttmálar

Tó at sattmálar eru við EF og EFTA ikki nøgta allar ætlanir og vonir Føroya, eitt nú fritt at fara hjá føroyingum i vinnu og utbúgving, so heldur landsstyrið tær vera væl nyttiligar og arbeidir við at fáa slike sattmalar við onnur lond eisini, eitt nu USA.

Spurningurin um broytingar i handilssáttmálanum við EF er tikið upp i felagsnevndini á fyrsta fundinum. Á fundinum i heyst, rokna vit við, at "ekvivaleringin" kemur í rættlag, og at vit fáa somu sømdir, sum EFTA-londini hava i EBS-sáttmálanum.

Í samráðingunum við EFTA-londini er landsstyrið komið so langt við norðurlondunum, at hesir sattmalar kunnu nýtast til at seta nýggjar spurningar i felagsnevndini. Tað er kortini greitt, at ikki verður möguligt at veita beinleiðis studning eftir 1. januar 1994, ti tá skulu studningsskipanirnar vera í samljóði við tær reglur, ið bæði EF og EFTA halda seg til.

Tað skilst, at bæði EF og EFTA veita stuðul eftir serligum reglum, og landsstyrið hevur ti fingeð nágreniligt yvirlit yvir teir studningshættir, ið eru loyvdir. Tó skerst ikki burtur, at vit valla orka at veita stórvegis almennan studning utan inntøkuhækkingar ella sparingar.

Størsta stuðulsorkan skal nýtast at gera fortreytirnar lagaligari, t.d. at lækka elprisin til vinnulivið, at bøta um kappingarførið. Siglingin hjá Smyrli til Aberdeen og Scrabster bøtir

eisini um fortreytirnar. Møguleikarnir fyri iløgufelögum i Føroyum verða eisini kannaðir, ti føroyska vinnulivið er so kapitalfátækt, at neyðugt er at finna nyggjar leiðir til ‘ess at stimbra iløguhugin i lønandi virki.

Tann vørumerningarstuðul, ið latin verður, skal tiskil ggja á pris- og marknaðarutlit. Tað er jú brukarin, ið setur - sin, og ti ræður um at gera tær vørur, sum hann vil lata mest yri.

Við lógin i vår um at flyta inn og flyta út fisk og fiska-úrdrættir vildi landsstýrið tryggja dygdarvøru úr Føroyum. Við loeggildingini fáa keyparar okkara utanlands trygd fyri, at fiskasölur i Føroyum eru álitandi i søluviðurskiftum og kunnu veita endurgjald, um hetta gerst neyðugt.

Sáttmalin við EF setur krav um, at føroysk virki og fiskiskip verða loeggild eftir komandi EF-reglum. Hetta greiðir okkara eftirlits- og góðkenningarskipan longu, og virki og skip eru við hesum skipanum komin longri enn onnur. Tað verður kortini tungt at fáa øll fiskiidnaðarvirki og skip loeggild innan 1. januar 1993, men tað er so treytin at virka til europeiska marknaðin. Strongu krövini koma okkum til góðar, tá ið talan er um at arbeiða vøru til onnur lond, ikki minst tá ið triðjalandsvøra ella onnur innflutt vøra skal verða arbeidd.

Ikki er yvir at dylja, at vinnuliga rekur harðari á hjá okkum, og allar snildir mugu til at fáa gongd á aftur. Men landsstýrið hevur tað álit, at avmarkaði stuðulin og herdu umstøðurnar, vinnulivinum eru fyri, fara ikki at taka áræðið frá fólk, men heldur styrkja hugin og viljan at ganga nyggjar leiðir. Vit ivast ikki i, at tað fer at hilnast, gera vit okkum púra greitt, hvørjum fortreytum vit skulu virka undir, og fara undir tillag-ingarnar, áðrenn veruleikin er har. Hesar trupulleikar skúgva vit ikki til viks.

Sjóvinnumál

Hin 4. juni 1992 setti landsstýrið i gildi Føroyska Altjóða Skipaskrá við serstakari lögtingslög og broytti manningarlögina og sjóvinnulögina, broytti lögtingslögina um skipaskraseting og skatt. Higartil eru 10 skip skrasett í FAS. Hesi skipini voru öll í vanligu skräsetingini - try voru norsk. Fyrispurningar koma javnan úr útlondum, og verður ti upplýsingartilfar gjört.

Hóast skattaafturbering, sum i inntokuárunum 1992 og 1993 er sett til 28%, og hóast reglurnar i manningarlögini eru tillagaðar altjóða krøvum um minsta krøv geva fyrimunir, er ov tiðliga at siga nakað um, um farmaskipaflotin undir føroyskum flaggi fer at vaksa. Útlendsk reiðarafelög við áhuga fyrí FAS mugu gera upp, hvørjar aðrar útreiðslur enn beinleiðis hýrukostnaðurin avirka raksturin undir føroyskum flaggi. Loyvt er at hava útlendska manning, tó skal skiparin vera rikisborgari. Tað visir seg, at ongin trupulleiki hevði staðist av at kravt, at ávisur partur av manningini var føroyskur, og fleiri føroyingar høvdu fingið hýru.

Tryggingin er tyðandi tåttur i skipanini. Skip undir FAS verða tryggjað i Føroyum. Hetta er ein avbjóðing hjá Sjóvatryggingini, ti tøkniliðu treytirnar eru tær somu sum i vanligu skräsetingini og ájavnar donskum krøvum, sum eru tøkniliða goðar.

Sum gongdin er i Europa, fer EF at hava eina EUROS-skipaskrá i 1995 við treytum, sum gera tað trupult hjá limalondunum at hava sina egnu altjóða skipaskrá, har tey m.a. hava ikki loyvi at sigla millum EF-havnir. Hetta kann elva til störri føroyskan farmaskipaflofa undir FAS.

Sjómanslógin frá 1988 verður ikki sett i gildi í ti liki, hon er. Sjómanslógin frá 1967 verður ti galldandi enn eina tið. Brotingaruppskot verður lagt fyri tingið við atliti at reglum at tryggja fiskimonnum inntoku, um hvildarreglur, uppsagnarreglur, heilsutænastu fyri sjómenn, avfaringarreglur, heimferðarreglur, reglur um skipstænastu umborð, vernd fyri heilsuskaða, kostreglur,

mistar ognarlutir og sjukrarøkt.

Kunngerð um tryggleikaarbeidi er sett i gildi og reglurnar um heilsutænastu hjá sjófólki eru gjørðar í samrað við deildina fyrir arbeiðs- og almannuheilsu, sum skal umsita skipanina. Við sum verður kravt, at sjómenn verða kannaðir regluliga hjá lækna annaðhvort ár sambært millumlandasattmalanum hjá ILO.

STCW-sættmálin um sjóvinnuútbúgvingar, um sjóvinnukrøv og vaktarhald á sjónum hefur verið galdandi í Føroyum síðani 18. september 1990. Kunngerð um vaktarhald á skipum verður sett i gildi samsvarandi manningarlögini.

Broytingarnar í sjóvinnulögini føra við sær, at landsstýrið kunnger nýggjar reglur um siglingartíð til tess at fáa sjóvinnubræv.

Ein samstarvsavtala er gjørd við Søfartsstyrelsen um umsiting við sermáluum hjá landsstýrinum. Sjóvinnufyrisitingin, skipaeftirlitið og seinni skipaskrásetingin verða undir somu lon við lutvisari felagsumsiting til tess at lækka útreiðslurnar.

Landbúnaður

Nýggja jarðarraðið skipaði seg í fjør. Landsstýrið hefur havt fleiri fundir við ráðið um vandamál i landbúnaðinum. Eitt teirra er teir nógvu nýggju garðarnir. Landsstýrið heitti ti á Jarðarráðið um ikki at stuðla fleiri fleiri nýggjum góðum, men heldur menna teir, ið eru. Hesum tók Jarðarráðið undir við.

Landsstýrið ætlar saman við landbúnaðinum at broyta javnvágina millum studningar, so stórri partur fer til hoyggj og surhoyggj. Arbeiðið er farið i gongd, men verður drúgt, ti rættuliga umfatandi kanningar eru neyðugar, áðrenn vit sleppa undan at flyta inn so nógv útlendskt fóður.

Landbúnaðarráðgevastarvið og seyðaraðgevastarvið verða løgd

saman. Seyðaroyn dir verða gjördar uti a gørðunum heldur enn a Royndarstøðini, sum nu.

Landsstýrið hævur biðið stjóran og nevndina a Royndarstøðini endurskoða bygnaðin og broyta hann, so raksturin verður biliðari, og at storri dentur verður lagdur a beinleiðis rakstrarroyndir, sum landbúnaðurin kann taka eftir beinleiðis.

Roynt verður at fáa meiri fyri ullina, og likt er til, at tað fer at eydnast, so at tað aftur fæst nakað burtur úr ullini.

Nýggjar vinnugreinir

Føroyar eiga eitt virkið og dugandi fólk, væl skulað og við nögvum royndum i vinnulivinum. Eyðvitað er, at nu tað eina tið er trengri til vinnu heima, so leita fólk burtur i vinnu ella útbúgving. Hjá landinum er tað týdningarmikið, at tey, ið burtur fara, framvegis kenna seg sum part i føroyska samfelagnum, soleiðis at handaligi og bókligi kunnleikin, nomin er uttanlands, seinni kemur samfelagnum til góðar.

Einki nýtt er i ti, at føroyingar hava verið kærkomnir uttanlands. Bæði á skipi og i virki hava teir røkt týdningarmikil størv. Tiverri mega vit asanna, at vit hava verið rættuliga eiðasörir at skipa slikt virksemi sum tænastu ur Føroyum.

Okkum dámar at ganga hvør sina egnu leið. Tørvur er tö a ráðgevandi virksemi, ið gevur möguleika at virka i ráðgeving og leiðbeining, sum er fyriskipað úr Føroyum. Í hesum krevst ikki sama tillaging sum onnur einstaklingavinna á meginlandinum, ið noyðir menn at flyta úr Føroyum at fáa virkisrátt i felagsmarknaðinum. Men kortini verða vit at taka upp betri samvinnu við EF og EFTA-londini at tryggja okkum øll fýra frælsini, og samvinna um útbúgving, granskung og menning, ið hava so stóran týdning í framtíðarmöguleikum okkara.

Slikar avtalur fara eisini at gera okkara virki og einstaklingar fór fyrir at virka, arbeiða og veita tænastur, eitt nu i olju-

vinnuni ella a peningaøkinum.

Samraðingarnar við Ongland og Danmark um undirgrundarspurningin eru ikki loknar. Hóast hetta heldur landsstyrið tað vera rætt at stuðla og eggja fólk i til útbúgving i hesi vinnugrein, ið kann gerast partur i livsgrundarlagnum i Føroyum.

Vinnulivslóggava

í fjør valdi landsstyrið nevnd at endurskoða partafelagslögina, iroknað reglurnar um ársroknaskap, banka- og sparikassalögina, bókföringarlögina, grannskoðaralögirnar og lög um vinnufelagaskráseting. Fleiri av hesum lögum eru gamlar danskar lögir frá triatiárnum. Serliga er tað banka- og sparikassalógin og partafelagslógin, iroknað reglurnar um arsroknaskap, sum ikki longur nøgta tørvin hjá vinnulivi og länsveitarum. Åtrocandi mal eru t.d. minsta kravið til partapening, og um roknaskapir hjá partafelögum skulu vera almennir.

Nýggj útflutningslög fyri fiskavørur var samtykt i vår og setur teimum, sum flyta inn og út fisk og fiskaúrdráttir, krav um læggilding. Hesi skulu kunna veita trygd fyri endurgjaldskrøvum. so byrgt verður fyri, at teir inn- og utflytarar, ið bara virka við løtuvinningi fyri eyga, kunnu ávirka umdömi Føroya sum heild.

Løgtingið samtykti eisini nyggja lög um priseftirlit. Gamla lógin var rein prislög, sum i høvuðsheitum bannaði høgum prisi og stórum vinningi. Hetta er galdandi i nýggju prislögini, men skal hon harumframt byrgja fyri kappingaravmarkandi tiltökum. Hetta er i samsvar við gongdina i grannalondum okkara, har denturin alt meira verður lagdur á kappingar- heldur enn á prisviðurskifti.

Ferðavinnan

Ein væl skipað ferðavinna, sum allir borgarar kenna seg vara av, kann - sum frá liður - gerast eitt hampuligt iskoyti til landsins búskap og trivnað.

Leiklutur landsins er at tryggja hollan grundvoil, sum skapar fortreytirnar fyrir ætlaðu menningini a hesum øki, og stuðla upp undir tilboðini, sum "tað privata" eigur at standa fyrir og bera abyrgd av. Hetta krevur stóra vitan og innlit. Kannað ma verða, roynt og arbeitt miðvist við heildarloysnum, heldur enn at loysa smámalini hvört sær. At gera dygdargoð tilboð og at selja krevur eisini vitan, dugnaskap og samstarv i vinnuni, og við fyriskipandi myndugleikarnar, fyrst og fremst Ferðaraðið, ið hevur virkað i gott og væl eitt ár.

Ferðapolitiska stevnuskráin, ið setur setningin fyrir komandi árini, hevur verið til viðgerðar i vinnu og i fjølmiðlum. Landsstýrið kemur fyrsta dagin við uppskoti um, hvussu neyðug tiltök skulu greiðast figgjarliga, iroknað eisini bytið millum vinnuna og tað almenna.

Fleiri lögir hava ávirkað ferðavinnuviðurskiftini, t.d. broytingin i rúsdrekkalögini, heimildin til tollfria sölù á flogvöllinum, afturlatingarlögini og kunngerðin um kunningarstovur.

Av stórri týdningi i vinnuni er eisini, at Smyril er farin at sigla til Skotlands, at ferðaseðilin millum Føroyar og umheimin yvirhøvur kostar minni, at Tórshavn hevur fingið eina farstøð, og i útlondum bjóðar seg fram sum stevnuby.

Ferðafólkaviðurskiftini á fleiri plássum, t.d. í Mykinesi, eru batnað nögv, og posthus og bensinstøðir eru so smátt farin at virka sum kunningarstøðir hjá ferðafólki. Tikið hevur verið væl undir við ymiskum útbügvingartilboðum og útbügva fleiri enn 40 seg sum ferðaleiðarar. Hugurin at gera framtök er eyðsýniligur.

Skúlamál

Í lögmansrøðuni 1991 varð boðað frá, at ætlanin var at broyta fólkaskúlalögina fra komandi skúlaari. Við grundarlagi í álti frá lesiætlanarnevndini var lógaruppskot gjört, sum siðst í farnu tingsetu varð samtykt. Nakrar broytingar krevja fyrireikingartið,

og fáa partar av logini til ikki gildi fyrr enn 1. august 1993. Samtyktu broytingarnar eru bara nakrar av teimum, sum lesi-ætlanarnevndin skjeyt upp, og verður til framhaldandi arbeitt við fólkaskúlalögini. Möguliga verða aðrar smærri og stórrí broyt-ingar skotnar upp í komandi ári; men havt verður í huga nyggj fólkaskúlalög, ið eigur at koma í gildi fyri aldarskifti.

Úrslitið av orðaskiftinum seinastu tingsetu um miðnamsutbúgvíngar var, at lögtingið bað landsstýrið beinanvegin gera lógaruppskot um handverkaralærlingautbúgvíngar, ástøðiligar útbúgvíngar á tekniska skúla, studentaskúlautbúgvíngar og miðnamsdeplar. Men slikt arbeiði er drúgt, og einasta lógaruppskot, ið varð liðugt og samtykt, var lögtingslög um stoðisutbúgving í tókni. Hóast langt var utliðið, aðrenn lýst varð við hesum utbúgvingartilboði, var áhugin ógvuliga stórir, og fleiri umsökjarar voru, enn skúlarnir kunnu rúma.

Arbeitt verður við nyggjari löggávu fyri handverkarautbúgvíngar, við lög fyri tekniskar skúlar og við nyggjari skipan fyri studenta- og HF-útbúgving er byrjað í smáum. Ferð verður sett á nú.

Skipanin við miðnamsdeplum er enn ikki sett í verk, til ivamal eru um, hvussu miðnamsutbúgvíngarnar best verða skipaðar.

Í seinastu tingsetu varð lögtingslög um maskinmeistarautbúgving og aðrar el-tókniútbúgvíngar samtykt. Ógarkarmurin um hesar útbúgvíngar er nú á fyrsta sinni í laçí.

Lögtingslógin um húsarhaldsskúlar, ið varð samtykt í vár, tryggjar innihald og grundarlag. Lógarheimild er nú at fara undir aðrar útbúgvíngar á hesum öki.

Í eini fyribilsskipan tók Klaksvíkar Sjómansskúli ein sjóvinnuflokk inn í august í fjør og tveir í januar. Vónandi ber til at taka ein flokk aftur inn í august. Þántandi verður nyggi bygnaðurin í sjómansskúlautbúgvingini settur í verk eftir nyggjár.

I goðum tiðum ber nögv til, og minni verður hugsað um kostnaðin. Landsstýrið fer at virka fyrir samstarvi millum tær hægru útbúgv- ingarnar, so vit fáa meiri burturur figgjarligu orkuni. Nakrir útbúgvingsstovnar eru farnir undir hetta.

Ílögur til skúlabygging hava ikki verið tær nögvu. Tó, studentaskúlabyggingin á Kambsdali gongur eftir ætlan, og skúlin verður liðugur eftir summarfritiðina 1993. Rúmviðurskiftini hjá HF- útbúgvingsini í Vági hava leingi verið ógvuliga vanalig. Nú er samtykt at keypa gamla posthúsið i Vági til hetta endamál eftir neyðuga umbygging. Aðrir óloystir hølissprungar verða tiknir upp til komandi figgjarlógaruppskot og iløguætlan.

Mentanarmal

I fjør heyst kom álit um utvarps- og sjónvarpsviðurskifti. Álitíð varð sent stovnum, felagsskapum og kommunum til ummælis. Eftir ummælunum hevur landsstýrið samtykt at gera nýggja lóggávu fyrir útvarp og sjónvarp sum sjálvstøðugir stovnar.

Seinastu tingsetu samtykti lögtingið lög um skjalasøvn. Hesar lógarreglur samsvara lógarreglunum um skjalasavnavirksemi i grannalondum okkara.

Embætismannabólkur við fýra limum er settur at kanna føroysku áhugamalini í dansk-norsku skjalasavnaavtaluni. Danska mentamála- ráðið tilnevndi ein, danske rikisskjalasavnið ein, og landsstýrið tilnevndi tveir. Bólkurin hevði sin fyrsta fund i februar i ár i Keypmannahavn og ætlar at hava næsta fundin í Føroyum.

Fyrisitingin hjá kirkjustjórnini, sum var hjá rikisumboðsmanninum, er flutt til stiftsstjórnina, nú Stiftsstjórn Føroya er sett á stovn og hevur skipað egna fyrisiting.

I var legði landsstýrið uppskot til lög um studning at byggja bygdar- og býarhús o.a. Málið var eftir 1. viðgerð beint i skúla- og mentanarnevnd lögtingsins, men kom ikki aftur ur nevnd.

Tað çongur, sum ætlað, at byggja uppi Listaskalan, og verður skálin reistur í august manaði og væntandi liðugur í 1993.

Lögamál

Fyrisitingarlög og lög um innlit í fyrisitingina voru lagdar fyrir tingið i var og hava fingið fyrstu viðgerð. Tær liggja nu í rættarnevndini, sum væntandi leggur álit fram í komandi tingsetu. Saman við skjalasavnslóginu verða tær gott grundstöði at fáa skipað virksemi á hesum økjum.

Landsstýrið hevur sett nevnd at arbeiða við lóggavi og skipan av almennum og privatum telduskraum við personsupplýsingum, og hevur samtykt av leggja fram uppskot um nyggja lóggavi tildeliga í heyst.

Løgtingið samtykti í vår lög um rusdrekka. Partar av lóginu eru settir í gildi, reglur eru gjørdar fyrir skeinkiloyvi, loyvisnevnd er vald, og fyrstu skeinkiloyvini eru givin. Eftir ætlan verður øll lógin sett í gildi í heyst, tá ið Rusdrekkasøla landsins fer undir virksemi sitt.

Nakrar smáar broytingar eru gjørdar í feröslulóginu, og helst verða onkrar gjørdar afturat skjótt, men rættast er eftir landsstýrisins meting at taka lóginna til viðgerðar undir einum. Arbeitt verður við at fáa nýtt koyrikort. Landsstýrið hevur viðgjört malið bæði viðvikjandi útsjónd og útskrivingarmynstri. Endalig støða er tó ikki tики, men verður tики heilt skjótt.

Arbeiðsmarknaðarmál

Tølini fyrir arbeiðsloysið eru enn høg, og tiltökini fra politiskari siðu at skapa fortreytir fyrir øktum virksemi hava enn ikki munað nog mikið. Aðrar royndir bøta tó um, men vit basa ikki arbeiðsloysinum heilt, fyrrenn menningin í fiskiidnaðinum og neyðuga sölubarbeiðið eru so goð, at nakrar hundrað milliónir fáast í eyka útflutningsvirði.

Fyribiliðsverkætlanir eru hinvegin i gongd sum arbeiðsskapandi tiltök. Tey eru tilboð heldur enn beinleiðis stuðulsveiting; men tó eingin varandi loysn. Av oskiljandi orsökum fekk t.d. Norðlysísaðlanin ikki ta mottøku, roknað var við. Vönandi er ikki talan um, at ungdómurin ikki er nog virkisfúsur.

Virkin arbeiðsávising er alneyðug, skal lógin um arbeiðsloysis-trygging roynast. Stýrið fyri hesi skipan hevur sett stjóra og starvsfólk og gjört reglur um viðurskiftini hjá fiski- og útroðrarmönnum. Mánadagin skipanin, ið er lógarbundin skipan fyri allar lontakarar og arbeiðsgevarar, við.

Landsstýrið heldur tað vera rætt at lata partarnar a arbeiðsmarknaðinum hava fulla figgjarliga og umsitingarliga abyrgd av skipanini, og hava teir synt, at hesa abyrgd meyna teir. At sáttmálarnir á arbeiðsmarknaðinum voru longdir í sama viðfangi, ger skipanina til ein varða í skilagöðum arbeiðsmarknaðarpolitikki.

Í fjør var broyting i lóginum um Trygdargrunn fyri avreiðingar og lønir gjørd, soleiðis at løn i uppsagnartíð fall burtur. Soleiðis voru allir lontakarar javnsettir við tey timaløntu.

Arbeiðsmarknaðareftirlønin fór at virka 1. januar. Hóast nakað skerd, so tó ein skipan við samabyrgd. Í grunninum eru longu 15-20 mió. kr. og utgoldið verður sum ætlað i 1997.

Í januar bað landsstýrið lögtingið leggja upp i trætuna millum Føroya Reiðarafelag og nøkur yvirmannafeløg við semingsuppskotinum sum grundarlagi, ti vandi var fyri, at stor samfelagsvirði fóru fyri skeytti. Slik uppilegging átti ikki at verið neyðug, ti hon undirgrevur skipaðu viðurskiftini á arbeiðsmaknaðinum.

Í april gjørdust vit limir í Felags Norðurlendska Arbeiðsmarknaðinum. Men tá ið Danmark og EFTA-lond gjøgnum EBS-avtaluna gera tillagandi EF-reglur hesum viðvikjandi, er vandi fyri, at Føroyar og Grønland verða triðjalond, tá ið flutt verður millum t.d. føroyska og danska arbeiðsmarknaðin. Hetta kann bera i sær, at

neyðugt verður at sökja um arbeiðsloyvi í Danmark, sum vit annars áður hava ikki gjört. Hesum verða vit at arbeiða ímoti.

Íbúðamál

Lánspolitikkur Húsalánsgrunsins verður kannaður. Játtanin á figgjarløgtingslögini er minkað nogv, og við ókta lánsvirkseminum er eginognin sum partur í útlánum minkað. Hon er í lotuni 38% av útlánsupphæddini; men fer hon niður um 33%, fella fleiri lán hjá Húsalánsgrunninum til gjaldingar beinanvegin.

Endamál grunsins er at veita biliг lán til sethus. Þí mega í-skoytislán, renta og avdráttartíð stillast eftir nesum, og spurn-ingurin, um grunnurin framhaldandi skal reka vaniigt bankavirk-semi, verða tikan upp í samband við figgjarlögina fyrí 1993.

Arbeitt verður við at laga virksemi grunsins, so grunnurin, tā ið nýggja banka- og sparikassalógin kemur í gildi, fær betri raðfesting í lánunum til sethús og íbúðir.

Heilsumál

Íløguvirksemið á heilsuðkinum er minni, tó verður bygt upp í Suðuroyar Sjúkrahús - tó nakað minni enn ætlað.

Ætlanirnar viðvikjandi Landssjúkrahúsinum eru nu óveruligar, men starvsfólkabólkarnir eru samdir um, at umflyting innan verandi karmar er vánalig loysn. Heldur eigur helvtin av nybyggingini at verða gjörd í senn. Fyrireikað verður ti ein stigvis nýbygging, sum rakstrarliga verður tikan í nýtslu so hvort.

Støðan á Klaksvíkar Sjúkrahúsi er so mikið góð, at til ber at steðga á.

Sparingar hava verið alagdar sjúkrahúsverkinum, og komandi játtanirnar fara ikki at vaksa sum fyrr. Þí verður neyðugt, at sakken fólk gjølla greina sjúkrahúsverkið fyrí at fáa at vita,

hvat hvør sergreinardeild fer at kosta, hvussu ið arbeidssbyrðan verður og innihaldið, t.e. ráðfesta allar sergreinadeildir.

Landsstyrið hevur framvegis ta askoðan, at try sjúkrahús skulu vera í Føroyum. Meira átrokandi verður at fáa samskiftið sjúkrahúsanna millum at virka. At hetta hevur verið so torfört -hóast allir læknar eru settir i heilsuverki Føroya - er ilt at skilja.

Trupulleikarnir seinastu dagarnar á Landssjúkrahúsinið eru nu loystir, og veitt er eykajáttan 6,5 mió. kr. Neyðugt verður at leggja niður 45 ársverk seinasta fjórðingsárið, men miðað verður imóti, at eini 25-30 ársverk verða sett aftur 1. januar 1993. Hildið verður, at forsvarligur rakstrarkarmur verður rokkin i 1993 við eini jattan, sum er 212-218 mió. kr. Gongdin i hesum mali hevur vist, at neyðugt verður at endurskoða og samskipa stýrisviðurskiftini i føroyska sjúkrahúsverkinum.

i tannarøktini verður itökiligt uppskot um, at øll børn undir 16 ár fáa okeypis tannarøkt, viðgjort saman við kommununum.

Á skúlalæknaøkinum verður roynt at fáa heimild frá heilsu-málaráðnum til, at fleiri læknar átaka sær uppgåvuna á sama øki, ti trupulleikar eru at loysa malið i Havn.

Likt er til, at skilagoður leigusattmali fæst við hann, ið eiger bygningin, har Hotel Tórshavn húast. Möguleikar eru eisini at útvega hotellinum meira húsarúmd. Neyðugt verður beinanvegin at gera ábøtur. Munnu ikki føroyingar flestir, hóast trongu umstøðurnar á hotellinum vera glaðir um eitt serføroyskt heim so nær Ríkissjúkrahúsinið.

Kunngerð er gjørd um, at vinningurin hjá apotekunum minkar munandi. Størsta ágóðan fær alivinnan. Arbeit verður við broytingum i tilskotsskipanini til heilivág.

Nýggj AIDS-kunngerð er lýst, og AIDS-rað er valt, sum virkar fyri at fyribryrgja og upplýsa um hesa herviligu sjúku. M.a. er ung-

dómurin umboðaður í hesum raði.

Í ætlaðum samanleggingum a almannna- og heilsuðkinum verða nu bygnaðarbroytingar i rúsdrekkaviðgerð i Føroyum settar í verk. Skotnar eru upp broytingar i rusdrekkaviðgerðini, soleið s at Heilbrigdið og kostnaðarmikla avrusiningin verða lögð undir sjúkrahúsverkið; men at eftirviðgerðin framvegis kann vera antin á Heilbrigdinum, Blákrossheiminum ella sjúkrahúsinum.

Almannamál

Leingi hava ætlanir verið um at skipa óhefta, fakliga kærunevnd i almannamalum; men her hava nakrar lógarbroytingar verið neyðugar, og tær eru settar í verk. Ætlanin er, at kærunevndin kann fara til verka 1. januar 1993. Hetta lættir umsitingarliga um i Tinganesi, og skuldu kærumálini verið skjótari viðgjörd og tå givið borgaranum stórri rættartrygd.

Nevndin, ið sett varð i 1989 at endurskoða almannalóggávuna, gavst av natúrligum og øðrum orsökum. Eftir áheitan frá lögtinginum verður nú nýggj nevnd við manning frá Almannastovuni, landsstýrinum, samgongu- og andstøðu at endurskoða og nútímansgera lóggávuna og laga hana betur eftir føroyskum viðurskiftum.

Andveikraverndin og Almannastovan gera nu itókiliða ætlan at fara av Eirargarði. Dagheimið á Bærjabrekku er i gerð, og gerst vónandi gott tilboð til okkara brekaðu. Í Eysturoynni er búfelagsskapur i Runavík fyri andveik, og ein vardur verkstaður er um at verða liðugur; men torfört er at sleppa i gøngd við nýggjum og spennandi ilögum.

Á røktarheimsøkinum er hetta fyrsta árið, skipanin við eindarprisum virkar. Tað visir seg, at tað er dýrari hjá okkum enn i Danmark, so her er gjøllari kostnaðarkanningar neyðugar. Røktarheimið i Runavík er liðugt. Her eru fýra búpláss til ung rørslubrekað, sum kunnu fáa uppvenjing til seinni at vera einsamøll. Røktarheimsbyggingin i Sandoynni heldur fram sum samtykt i trimum

eindum, hóast ikki öll halda hetta vera skilabestu loysnina. Landsstýrið hevur samtykt, at ætlaða røktarheimið i Norðstreymoy verður bygt i Kollafirði, men byggingin fer ikki í gongd, sum umstóðurnar nú eru, ti verða eisini aðrar loysnir kannáðar.

Eldrasamþýli i Húsavík er tikið í nytslu. Hetta eru røktarmot-takarar og røktarveitarar sera fegin um. Hetta er ein biliq loysn, og býr hin eldri i heimligum viðurskiftum. Gott hevði verið, tóku fleiri tattin upp. Vardu íbúðirnar í Havn voru tiknar í nytslu í fjør. Tær eru fyrstar av sinum slagi, so enn eru bara fáar royndir við hesi loysn.

Atfinningar eru av og á at hoyra um almannauumsiting okkara. Hvussu er og ikki skal verða sagt, at einasti stovnur, sum við broytingini í samfelagnum við m.a. vaksandi arbeiðsloysi og sosialum trupulleikum hevur fingið øktar uppgavur, er Almannastovan. Samanborið við almannauumsiting í donskum býi við sama íbúgvaratali, er starvfólkatalið munandi minni i Føroyum.

Ætlanin at almannaverkið skal vera aðrastaðni enn i Havn er nú komin so mikið ávegis, at deildin i Eysturoynni longu 1. september í ár skal taka avgerð í øllum málum eftir § 9, 13, 15 og 17 i forsortgarlogini. Í vær er ætlanin, at hesar heimildir verða lagdar til deildina í Suðuroynni. Seinni er ætlanin at leggja hesar heimildir í Norðoyggjum, sum eina tið hevur havt ávisar heimildir í samband við arbeiðsloysisstuðulin.

Vónandi kunnu slikar deildir verða skipaðar aðrastaðni - eitt nú í Vágum, so viðgerð og avgerð liggar nærrí viðskiftafólkum. Neyðugt verður at seta fleiri starvsfólk á deildunum, ti verða starvsfólkini á Almannastovuni í Havn færri. Ætlanir eru eisini um rættiliga viðfevndar bygnaðarbroytingar í almannaverkinum. Í fyrstu syftu verður hugsað um at býta økini soleiðis, at øll vita, hvar ið trupulleikarnir verða viðgjördir. Bygnaðurin verður tillagaður, at deildirnar eru í fleiri støðum t.e., at avgerðar-heimildirnar eisini eru í fleiri støðum, so brekað fólk skuldu fingið betri tænastu.

Til tess at fáa meira samansjoðað almannaverk og at spara umsitingarutreiðslur, verður fyrireikað at leggja Andveikraverndina og Endurbúgvingarstovuna saman við Almannastovuna.

Landsstýrið hevur i eina tið hatt samraðingar við partarnar um samanleggingarmöguleikar i heilsutænastuni. Semja er um at leggja heimahjálparskipanina og heilsu- og heimasjúkrasysstraskipanina saman i eina heilsu- og heimarøkt. Hetta skuldi givið fyrimunir, ti hesar skipanir viðkoma ofta somu fólkum i sama húsi, og verður ti ikki neyðugt at samskifta við fleiri skipanir.

Möguleikin at nýta røktarheimini sum opin heim og miðdeplar fyrir eldrarøkt og heimarøkt verður kannaður, og er hann sera ahuga-verdur. Hetta eru möguleikar, sum ikki eiga at vera dýrari, men heldur sparingar. Endamalið er, at tilfeingið verður teim eldru at gagni, og heldur lata starvsfólkaáhugamál dvína. Tað er - hóast alt tað - alt snyr seg um.

Aðalmálið skal vera, at tey gomlu verða búgvandi heima sum longest, og at røktarfólkini sum mest eru fólk, tey eru von við.

Í donsku/føroysku nevndini viðvikjandi almannamálum verður fyrireikað, at heimild verður givin i lóggávu okkara, at veitingar til arbeidsleys verða broyttar, soleiðis at eingin fær arbeidsloysissstuðul, utan at arbeidi verður boðið viðkomandi, soleiðis at tey sanna, at teirra arbeidsorka hóast trongstøðu er neyðug. Slik skulu tó ikki órógva verandi arbeidsmarknað ov nögv, men ótroyttir möguleikar liggja i arbeidi, sum annars liggar á láni og eigur at verða gjört í samstarvi við kommunurnar. Vit eru á byrjanarstigi í arbeidsloysistrupulleikunum, og tað er ti tydningarmikið, at vit fáa broytt hugburðin um almannaveitingar soleiðis, at vit ikki fara av kósini.

Kommunumál

Flestu kommunur eru illa fyri fíggjarliga. Lánsskulden er alt ov stor og nögvar hava ilt við at svara sinar skyldur. Landsstýrið

fylgir við gongdini og arbeiðir við ætlanum um nyggja kommunuskipan, sum samstundis kann bøta um möguleikarnar hjá kommunum samanlagt at koma burtur úr figgjarligu trupulleikunum.

Ein arbeiðsbolkur hevur latið ur hondum fyribils alit um framtíðar kommunalskipan. Landsstýrið viðger hetta alit, og fyrsta dagin verður arbeiðsbólkurin biðin um at arbeiða eftir meira nágreniniligum málsetningi.

Samferðsla og samskifti

Fleiri av dýrastu ilögnum í samferðslukervið eru um at vera lidnar. Bergholið millum Signabø og Kaldbaksbotn, havnin i Hesti, og ferjulegan á Gomlu Rætt eru lidnar umleið 1. november 1992. Eisini byggistigið í Skopunar havn er um at vera liðugt.

Ílöguvirksemið á samferðsluókinum er skert munandi seinastu árin. Tá ið seinastu búskaparligu tiltökini voru sett i verk, varð nogv skorið av samferðslugreinini á lögtingsfiggjarlögini.

Samsvar er nú við ílögutlanina, sum landsstýrið legði fram saman við figgjarlógaruppskotinum fyri 1992, og eiger samanumtikið at verða so við nýggjum ilögum eisini framyvir.

Sum boðað frá i lögmansræðuni á ólavssöku i fjør fer høvuðsdentur-in at verða lagdur á ábøtur og nýgerðir i vegakervinum, men minni peningur verður nýttur til nýggjar havnailögur.

Rakstrarliga er nú vend komin í hjá einstöku samferðslustovnunum. Útbjóðingin av flestu rutunum hjá Bygdaleiðum saman við niðurskurði i koyriætlanini minka um árliga tilskotið yvir figgjarlögina úr einum 30 mió.kr. í 1990 og einum 25 mió.kr. í 1991 niður í 17,5 mió.kr. í 1992. Árliga hallið hjá Strandfaraskipum Landsins er eisini minkað munandi. Ískoytið latið á figgjarlögini í 1990 varð 63,5 mió.kr., stovnurin hevur knappar 50 mió.kr. í halli í 1991. Men m.a. av miseydnaða leigumálinum hjá Smyrli, minni inntøkur fyri at flyta itrottarfólk og missi fyri skuldar-

ar, verður røknskaparliga hallið i 1991 kortini meira enn 54 mio.kr.

Landsstýrið hevur sett arbeiðsbólk at sera bygnaðarbroytingar á stovnинum, so betri figgjarstýring fæst í lag. Úrsliðið verður helst betri tilknyti millum Bygdaleiðir og Strandferðslua, og ein greiðari sundurliðan millum ymsu virkisökini hjá Strandfara-skipum Landsins, t.e. tyrludeild, reiðaravirksemi og farmaflutningsvinnu.

Skynsemisbroytingarnar á Postverki Føroya bera nú munagoðan ávøkstur. Rakstrarhallið i 1990 var 20 mio.kr., i fjør var tað 13,5 mio.kr., og fæst væntandi niður um 9 mio.kr. i ár. Málsetningurin er at fáa javnvaq i raksturin hjá Postverkinum i 1994. Kanningarnar at privatisera postgirodeildina halda fram, og arbeiðsbólkurin kemur væntandi við eini tilræðing i heyst.

Telefonverk Føroya Løgtings er rakstrarliga komið i eina trygga legu. Tøkniliga verður hildið fram við menningini, sambært fastløgdu útbyggingarátlanini. I sambandi við altjóða ætlanir viðvikjandi nýggjum transatlantiskum telekaðalsambandi tvørtur um føroyskt sjóðki, eru i hesum døgum samráðingar millum donsku stjórnina og landsstýrið/telefonverkið, um at fáa samband beinleiðis við Føroyar gjøgnum transatlantiska kaðalin.

Føroyska veðurtænastan, ið nu hevur virkað eitt ár, tykist gagna teimum, sum ç ngnýta náttúrunnar tilfeingi á sjógví og landi. Tænastan verður gjørd betri við nýggjum tolum, sum verða sett upp á flogvøllinum.

Loftferðsla

Ábøtur og uppibyggingar verða gjørdar á flogvøllinu, i Vágum, og i ár er flogbreytin asfaltløgd av nýggjum, og nýggj goymsluhøll bygd. Eftir samráðingar við danske ferðslumalaráðharran og stjóran i Statens Luftfartsvæsen verður arbeitt við at byggja upp i terminalin til m.a. "Tax-Free" sölubúðir og framsyningaráki hjá vinnufyrítökum.

Ferðafólkatalið um flogvøllin veksur nu aftur, og hevur Atlantic Airways økt sin part borið saman við danske kappingarneytan. Ósemjan við ferðslumálaraðið um ferðaseðlaprisirnar er loyst, og landsstýrið hevur boðað flogfeløgunum báðum frá, at flogloyvistreytirnar skulu haldast. Kappast eiger at vera um bestu tænast-uveitingina heldur enn um prisirnar. Føroyiska flogfelagnum hevur enn ikki nýtst figgjarligt iskoyti - og fær tað valla.

Størsti ampin hjá teimum, sum flúgva, er vånaliga ferðasambandið millum flogvøllin og meginøkið. Hesin trupulleikin verður bara loystur til litar, um koyrisamband fæst millum Vágarnar og Streymoy. Nær farið verður undir undirsjóartunninum um Vestmannasund, verður viðgjört í sambandi við komandi figgjarlög.

Umhvørvismál

Kunngerð um hvussu livrunnið burturkast verður burturbeint er farið at virka. Soleiðis er við kunngerðini um húscarhalds- og annað burturkast. Uppskot um kunngerð at beina burtur skarnvatnsevju verður nú send kommunum til kunningar og verður lýst í heyst.

Í seinastu tingsetu er samtykt lögtingslög um umhvørvisgjald á smyrjuolju, og er nýggj burturbeiningarskipan undir fyrireiking saman við IRF/ROY. Nokur áhapp hava verið seinasta árið, har oljudálking hevur staðist av. Uppruddingararbeiðið, ið Vaktar- og Bjargingartæstanan hevur staðið fyri saman við lokalu bjargingarfeløgunum o.ø., hevur i flestu fórum hepnast væl og givið royndir til betri eftiransni.

Arbeiðið at leggja stórri part av umhvørvisfyririsitingini út til kommunurnar og at gera nýggja almenna heilsusamtykt heldur fram.

Landsstýrið hevur verið virkið i norðurlandasamstarvinum viðvikjandi umhvørvisvernd. Serstakliga hevur verið roynt at samskipa føroysk, islandsk og grønlendsk áhugamál. Eftir uppskoti frá landsstýrinum hevur norðurlendska ráðharraraðið sent bretsku

stjórnini skriv, har gjort verður vart við stryggileikan, Norðurlond kenna av virkseminum á Dounreayverkinum og kostinum við geiðslavirknum burturkasti við Sellafield.

Landsstyrið hevur saman við hinum londunum i Útnorðri fингið raðfest havumhvørvismal í fremstu røð sambært nyggja arbeiðsbygnaðinum hjá umhvørvisdeildini undir Norðurlandaraðnum. Landsstýrinum hevur eydnast at fáa Norðurlandaraðið at medvirka til og partvis rinda fyri eftiransingar- og mætingarskipan hvussu føroyskt loft-, sjógv- og landøki verða dálkað, og bera mætiúrslitini saman við mætingar i hinum Norðurlondunum. Skipanin verður nú fyrireikað av m.ø. fólkis av Debesartræð.

Fleiri altjoða umhvørvisavtalur eru settar í gildi viðvikjandi Føroyum og fleiri biða eitt nú Keypmannahavnaravtalan um millumlandasamstarv um oljudálkingarvanlukkur.

Serfrøðingar úr danska umhvørvisráðnum koma til Føroya og skulu saman við fyrisingini í Tinganesi taka saman um tær altjoða umhvørvisavtalur, ið enn ikki eru lýstar í Føroyum. Nevnast kann "Montrealprotokollatið" viðvikjandi banni fyri freon o.ø. luftevnum, ið medvirka til vakstrarhúsáriníð.

Saman við umleið 120 londum um allan heimin var landsstyrið umboðað á altjoða umhvørvisráðstevnuni í Rio de Janeiro. Fyri danska kongsrikið undirskrivaði danski umhvørvisráðharrin altjoða avtalur, sum skulu verja fyri verðurlagsbroytingum og verja heimsins livandi kyknur og verur. Føroyski landsstýrismaðurin í umhvørvismálum og grønlendski landsstýrismaðurin í umhvørvismálum voru hjá. Á Rio-fundinum voru annars triggjar tyðandi aðallýsingar viðvikjandi Føroyum staðfestar:

1. Alt livandi tilfeingi í náttúruni eigur at kunna gagnnýtast, so leingi nýtslan er á burðartryggum grundarlagi. Grundarlagið undir burðartrygt at gagnnyta návins smásúg-djórastovnar, t.d. grindahval og kóp, verður ásett í "regionalum" samanhangi.

2. Ongum einstökum landi eigur at loyvast at seta tiltök, eitt nū handilstiltök i verk móti öðrum landi at gagnnyta náttúrutilfeingið, so leingi nýtslan er a burðartryggum stigi.
3. Bann eigur at verða sett fyri at beina burtur geiðslavirkin og onnur dálkandi evni i havi og /ella kring havsins strendur. Hann, ið beinir burtur, hevur prógvþyrðuna móti heimssamfelagnum, at ta burturbeindað ikki er dálkandi ella skaðiligt.

Hóast fámentir, og landið er litið, fevnir okkara sjóðki - okkara ábyrgdarøki - samanlagt um einar 90.000 ferfjórðingar. Landsstýrið fer i norðurlendskum og i altjóða samanhangi at gera alt at sjögurin og vatnið ikki verður dálkað.

Orkumál

Landsstýrið er komið væl áleiðis at viðgerða tvær kostnaðarmiklar verkætlanir á orkuøkinum. Talan er um Eiði-3 verkætlana hjá SEV og at viðka veitingarøkið hjá hitafelagnum í Tórshavn.

Eiði-3 verkætlanin hevur verið til ummælis hjá Orkuraðnum, sum heldur, at iløgan búskaparliga kann javnsetast við framhaldandi el-orku við termiskum verkum. Við atliti at, at elorkan hjá SEV er nøgtandi komandi nögvu árini, verður ein iløga i nýggj framleiðsluverk at tyngja elprisirnar, um nyiløgan verður gjørd í Eiði-3 ella i eitt nýtt dieselverk.

Útrokningarnar hjá Orkuraðnum visa, at Eiði-3 ætlanin fer, verður hon framd, at hækka allar elprisir hjá SEV eini 5-oyru kwt., alt annað (oljuprisir o.t.) lika.

Áðrenn landsstýrið tekur støðu, skal orkuraðið kanna viðvikjandi möguligan orkumiss av Eiði-3, samanborið við, um bygt varð longur uppi. Tilmælið fyriliðgur væntandi í august mánað.

Eiði-3 iløgan er mett at kosta einar 120 mio.kr., og at gera yvir góð try ar av 60-65 arbeiðsfólkum. Elorkan verður 14,4 GWh árliga. SEV fer nú at seta fyrstu vindmylluna upp.

Hitafelagið i Tórshavn hevur sökt um landskassaveðhald fyrir ilögum at viðka fjarhitaveitingarskið, so at avlopshitin fra SEV-verkinum verður veittur til hitamíðstöðina á Sandvíkahjalla, og síðani hitaleiðingar lagdir út á landssjúkrahúsið. Á leiðini fæst m.a. samband við Berjabrekku, Norðurlandahúsið, Útvarpshúsið, Svimjuhóllina, bygningarnar á Hálsi, SMS, Læraraskúlan, Sjómanskúlan, Debesartrøð o.a. Íløgan er mett at kosta 100-110 mio.kr.

Landsstýrið vil ikki sökja lögtingið um veðhaldsheimild, og hitafelagið vil ti, at landsstýrið i staðin fyrir at veðhalda, vikur við teimum pantirættindum, íð landskassin hevur av lánunum, sum áður eru veitt felagnum. Landsstýrið hevur viðgjort ætlanina og m.a. biðið búskapardeildina i Tinganesi gjört samfelagsbúskaparligar útrocningar. Hesar útrocningar visa, at útbyggingin kann geva samfelagsligt ikast og geva 55-60 arbeiðsmönnum arbeiði i byggitiðini.

Búskapardeildin leggur áherðslu á, at allar stórar ilögur eiga at verða bornar upp móti hvør aðrari, og við atliti at m.a. samfelagsbúskaparligum avkasti raðfestar. Hesum tilmæli ætlar landsstýrið at fylgja. Landsstýrið ætlar at fáa avgreitt umsóknirnar frá SEV og hitaflagnum í heyst.

Í januar setti landsstýrið arbeiðsbólk at kanna tydningin, elprisurin hevur i kappingarförinum hjá føroyska idnaðinum. Ídnaðurin og alingin høvdu spart um 34,2 mio.kr. um streymprisurin varð lækkaður niður í 50 oyru/KWt. Tilsvarandi hevði inntókan hjá SEV minkað 34,2 mio.kr., og skuldu allir hinir brukararnir hjá SEV goldið munin, dýrkaði teirra streymur eini 25 oyru/KWt.

IWC og grindin

Føroystu grindadrapini hava aftur verið nogv frammi i fjøl-miðlunum, serliga a 44. fundinum i Altjóða Hvalaveiðunevndini IWC. Mannagongdin er tann, at landsstýrið hugsar um at kanna statsrættarligu möguleikarnar, at fyrivarni verður tikið Føroyum viðvikjandi i IWC. Tað visir seg, at felagsskapurin ikki fylgir sinum egnu reglum og ongan dent leggur á visindaligt tilfar. Goymda dagsskrain hjá einum meiriluta av limum i IWC er at friða allan hval.

Týdningurin av IWC er minkaður, nú lögtingið hevur samtykt, at Føroyar skulu gerast limir i felagsskapi millum Føroyar, Grønland, Ísland og Noreg at umsita, varðveita og granska hval og kóp i Norðuratlantshavi, NAMMCO. Stovnandi fundur i hesum felagsskapi verður i Føroyum i september.

Samvinnan við donsku stjórnina

Samvinnan við donsku stjórnina hevur framvegis verið góð farna árið, og hava vit serliga i spurninginum um sáttmalar við útlond havt gagn av stuðlinum frá uttanrikisráðnum, serliga i EFTA-samráðingunum - har hin fyrsti sáttmálín verður undirskrivaður í Reykjavík 6. august við fyrivarni viðvikjandi lögtingssamtykt. Eisini i samráðingunum við Baltisku londini fingu vit dyggan stuðul úr uttanrikisráðnum.

Uttanrikismálaráðharrin hevur boðið føroyingum möguleika at fylgja við arbeiðnum á høvuðsetuni hjá S.T. i heyst, soleiðis at Føroyar fáa eitt umboð i donsku sendinevndina. Landsstýrið fer at svara hesum heilt skjótt.

Seinna hálvár 1991 tóktust samráðingarnar i felags undirgrundar-nevndini at gera stór framstig, men tiverri kom stigur í um ársskiftið, og eru nú vónirnar um eina felags niðurstøðu ikki so bjartar sum á ólavssøku i fjør. Roknað verður við fundi á politiskum stigi seint i august, sum eina roynd at fáa nevndar-arbeidið aftur á beint. Eisini tykist drúgfört at fáa endaliga semju við bretar um markið millum Føroyar og Bretland.

Spurningurin um at lýsa veruligu støðu Føroya i eini sjálvstýrislög, er ikki gloymdur; men hevur landsstýrið boðað stjórninni frå, at vit hava eitt uppskot til samraðingar seinni i heyst.

Vónandi kunnu hesi stormal verða endaliga loyst i hesi tingsetu.

Demokratiska skipanin og framtíðin

So mangur mælir i dag um ómegd og mættloysi. Spádomur um vánalig framtíðarútlit verður endurtíkin og endurtíkin, sum hevur hann til endamals at køva alla vón hjá vanliga føroyinginum.

Onkur heldur, at til ber at hava pottin a koki, likamíkið hvørjum kynt verður við.

Hálkvøðin speitáttur ella smiðað söga, ið goymir ráka av ábyrgdarloysi, vansketni og hálvgum sviki, er dagligur partur av svartamalingini og vertin á, um kannað er til botns, hvat aftanfyri býr.

Men eisini hetta broytist og verður ov litið at düva uppá, ti vanligi føroyingurin veit betur og dugir at sammeta støðuna nú við hana, honum hevur verið fyri fyrr i livinum.

Hann fær ikki myndina at likjast.

Sum frammanfyri nevnt kendist støðan i dag ikki so ørkymlandi, tóku vit øll samábyrgd av loysnunum, og lögdu hvør sin lut til teirra, i staðin fyri at tey fáu bera ov nógv.

Orkan í samfelagnum og hjá okkum ibúgvum er ikki burturblivin so knappliga.

Heldur ikki er sokallaða kreppan so sjálvgjörd, sum pratið sigur, tá hugsað verður um teir nógv størru trupulleikarnar, verið hava i 20 ár inni á meginlandinum.

Har hava vit sæð, hvat ein av brádliga rümkaður búskapur kann bera í sær, og sjálv lærdu vit nakað um hetta áttatiárini. Men hugsa vit um, hvat land okkara hevur verið ført fyri at útvega av almennari tænastu, samfelagsútbygging og sosialari trygd seinastu 30-35 árini og um tey mōngu vandamál, loysast skuldu a leiðini, so kunnu vit væl i dag taka við smærri afturstigum fyribils, fyri so at leggja á aftur.

Tað er sagt um demokratíið, at tað er ein vánalig skipan, men tó tann frægasta, sum finst.

Demokratíið og okkara politiska skipan standa ikki so högt í metum júst nú sum onkuntið. At so skal vera, rógvu framvegis mangir uppendir, og samstundis tykist vera uppi í tiðarandanum um allan heim, at politikkarar bert eru slikir, sum hugsa um egið gagn og gera sær dælt av fólkssins ognum.

Men eg eri sannfördur um, at okkara skipan og okkara fólkarsæði verður at liva, styrkjast og aftur at risa í metum samstundis sum fatanin av, at politiskt arbeiði eisini snýr seg um hugsjónir og vilja til at fremja broytingar rætta vegin til frama fyri land og tjóð.

Í lötuni hava vit eina tviflokkasamgongu og tykjast ikki aðrir möguleikar at vera. Tað er sera týdningarmikið, at hon megnar at virka í samfull fýra ár, og at eisini andstóðan arbeiðir og samarbeiðir hesi fýra ár.

Tá skapa vit okkum álit og virðing innan- sum uttanlands.